" உயர்ந்த லட்சியவாதி எவ்வாறாயினும் தன் அதிகாரத்தையும் அந்தஸ்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்வதன்று தனது வாழ்வாகும், வெகுஜனங்களை பாராது, முழு சுதந்திர வாதியாக மாறிவிடுவதற்கே சிந்தித்தல் பல சலனங்கள் உண்டு." ***

" ஒரு மாட்சி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அடிவருக்கத்தக்கதாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு சீர்திருத்தமும், பொறுமையும், உணர்ச்சி வசப்படாமையும் மின்னியமையாததாகும்". ***

" சமூக அபேதவாதியானவனுக்கும், சமர்த்தனுக்கும், முயற்சியுடையோனுக்கும், தீர்க்க புத்தியான் எதையும் ஆராய்பவனுக்கும், ஆராத காரியம் துன்பமில்லை. அதிகமாக கீழான மனதுடையவனும், அதிகமாக சீமான் சிந்தனையுடையவனும், பிறர் பழிப்புக்கு அஞ்சுவோனும் ஒரு காரியம் எதிலும் வெற்றி காணமாட்டான் ***

அன்பு: மனிதன் தன் மீது கியல்பின் நலனைத் துறக்கும் போதுதான் அன்பு எழ முடியும். " என்னைப்பார்க்கிலும் அதிகமாகத் தந்தையையும் தாயையும் நேசிப்பவன் எனக்கு உரியவனல்லன். எவன் என்னைப்பார்க்கிலும் அதிகமாக மகனையும் மகளையும் நேசிக்கின்றானோ அவன் எனக்கு உரியவனல்லன்", ஏனெனில், உங்களை நேசிப்பவர்களை மட்டுமே நேசித்தால் அது அன்பன்று; உங்கள் பகைவர்களை நேசியுங்கள்; உங்களை வெறுப்பவர்களையும் நேசியுங்கள்.

தந்தை மகன் மனைவி நண்பர்கள் ஆகியோரிடம் கொள்ளும் அன்பானது மனிதர்களின் தீங்கான தனி நலன்களைத் தியாகம் செய்வதாக அநேகர் சாதாரணமாக எண்ணுவர். உண்மை அதுவன்று. மனிதர்களின் தீங்கான தனி வாழ்வான தற்பெருமை வினைனது என்று உணர்வதாலும் அவ்வாழ்வுக்கு வேறு தனி நலனை அடைய முடியாது என்று உணர்வதாலும் தன்னலத்தியாகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே தன்னலத் தியாகத்தின் இயல்பே மனிதன் உண்மையான அன்பை அடைகிறான். அதனால் தந்தை, மகன், மனைவி, இதர்ந்தகள், நண்பர்களை உண்மையாக நேசிக்க முடிகிறது.

மேலும் மேலாக மற்ற உயிர்களை நேசிப்பதே அன்பு - அதாவது நமது கீழ் கியல்பின் தனி நலனுக்கு மேலாக அவைகளின் நலனை நாடுவதே அன்பு உதயமாகிறது.

பாண்டு சீவநலத்தை அடைவதற்காக இப்போது அதைத் தியாகம் செய்து வைத்தல் தோன்றுவதற்கு ஏதுவாக நிலையம் மட்டும் அன்பு ஆகுந்துவதைப் போன்றது. தன்னல தியாகமாக தோன்றி பொறுதலை அன்பென்று ஊகிக்கலாம் வரை தவறாகும்.

அன்பான அமைதியான நிலையிலே அதன் கியல்பு.** எல்லாம் எனக்கு ஒன்றுதான் எனக்கு வேறும் வேண்டுவதில்லை" மனிதர்கள் அடிக்கடி ஊகிக்கிறார்கள். இப்படி ஊகிப்பது மற்றபோராடி வெற்றி கொண்டவர்களுக்கு நாம் அறிகிறோம். **

உண்மையாகவே தன்னைப்பார்க்கிலும் மற்றவர்களை வரவேற்பதே அன்பு; ~~[illegible]~~ நாம் அன்புக்குப் பாத்திரமாகிறோம். வேறு பொருள் கொள்ள முடியாது* நமது அன்பின் அளவு நமது ஊக்கத்தை பொறுத்தே இவ்வளவு தியாகம் செய்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்து **

ஒரு கருவில் பாகுபடுகிறது. ஆனால் கருவின் அளவு உணர முடியவில்லை *** அன்பு செய்தலே அறிவுக்கு பொருத்தமான மனிதனின் ஏதுவாக *** அன்புணர்ச்சி மனிதனை மற்றவர்களுக்காக வாழச்செய்கிறது *** ஆகவே ஊக்கத்தை தூண்டுவதற்கு கொள்ளப்படுகிறான் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும் ***